

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 137. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm6383/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saaledes slæber Man endnu om med hans Majsflod i
 Egiptens „himmelste Rige,“ løstaler, undskelder og forguder ham,
 og ligesaa lidt hans Scilling ligner Kongens af Danmark, ligesaa
 lidt har andenbar Pharaos lignet Kong Davids, men
 været et mærkeligt Modstykke.

Komme vi nu endelig til Politiet, da beretter Herodotus, at Amasis, som forderree sit eget Leve-Baad, satte
 hele Folket under Politiets specielle Opsyn, der var saa strengt,
 at hvem der ikke aarlig af sig selv gjorde Rede for hvoraf
 han levede, havde allerede drevet sit Liv forbrudt, og til
 hans Tid maade vi da vel henføre hvad Diodor fortæller
 om Tyveri, som en loslig Nærings-Wei i Egypten,
 naar Man blot lod sig indskrive for den og brugte Po-
 litiets Kasserne. Da sit nemlig Tyven for sin Umage Fjerde-
 Parten af Kasserens Værdi, som Tiers Manden maatte
 betale, saa ingen Tyv, der forsked sit Haandværk og tænkte
 billig, kunde ønske sig et sikkerre Levebød eller bedre Hælsere *).
 At Egypternes Uædhedighed for Tyve-Næsker, som Hoi-
 den af Visdom, var ædgyammet, see vi imidlertid af Præ-
 sektes Fortælling om Kampenit, saa Tyvene har vist altid haft
 behø af det strenge Politii i Egypten, som Amasis vel kan
 have fikset men har ingenlunde indført; thi allerede i No-
 sephs Tid see vi at i det Mindste Fremmede maatte
 være godt beredt paa Skarp Kæker eller berede sig til Døden, og
 hvor Politiet skal holde saa vaagant Die med de Fremmede, kan
 det umiølligt tabe de Indfødte af Sigte. I et Land desuden,
 hvor der fulde holdes Syns-Forretning over alle de Hunde og
 Katte der bode, hvor Lægens ueaglig fulde følge de gamle
 Recepter, hvor den der kurerde for Hoved-Pine ingenlunde
 maatte kurerer for Tand-Pine, og hvor titusinde andre Smaa-
 ting daglig maatte iagttages, kan Man nok vide, Politiet altid
 har spilt en Hoved-Rolle, og kan ikke uden Gru tænke sig den
 *) Herod. II. 173. 77. Diodor I. 50.

